

בדרו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

יארצייט ל"ז למרנא הקה"י זיע"א - העתקת שמועתו ע"י בנו מרן רבינו זיע"א

נערך ונלקט ע"י תלמידו הגאון ר' שמעון ויסכנג שליט"א מרכזי המערכת

- אמר שסיפר לו שבלומדו בישיבה היו ב' בחורים שלמדו מהרש"א, והיה אז המהרש"א מודפס כספר בפני עצמו, והיה איזה דבר שלא מצא חן בעיניהם ולקחו ספר מהרש"א ונתנוהו בתוך עגלת תינוק כביכול מדבר כמותו רח"ל, והסוף היה שא' מהם השתגע והשני יצא לתרבות רעה.

- אמר שהאבא ברוך שחלק על מרנן הח"ח האו"ש והחזו"א, וכן א"ל שאני יכול לברך על מרנן הגרי"ז והגר"א קוטלר.

- אמר שהאבא ברוך ברכת שהחיינו על חתנו הג"ר שאול ברזם זצ"ל כשחזר מחו"ל אחרי שהיה חולה.

- אמר שאביו היה נשכב על הרצפה לבדוק החמץ בחורין וסדקין ואמר שלולא שהיינו סומכים על הנשים גם זה לא היה מספיק.

- אמר שהאבא היה מראה שיעור מצה במצה של יד כמו שיעור כף ידו, אבל תלוי בעובי המצה ובגודל היד, רק שזה בערך השיעור.

- אמר שהאבא היה נוהג בקידוש לבנה לומר אחרי תפול עליהם כו' ידמו כאבן ולא יהיה לי כאב שינים, ואמר שזה סגולה מהיעב"ץ, והיה אומר זה גם עבור אשתו ובנותיו שלא עושות קידוש לבנה.

- אמר שסיפר לו האבא שבישיבה בלומדו בנוכהרדוק היו עושים בתשעת הימים סיום כל יום ע"י בחור אחר ועי"ז אכלו בשר שזה היה האוכל שהיה מצוי שם.

- אמר שהאבא היה נוהג באמירת עלינו לשבח להוסיף אחרי אמירת שהם משתחווים להבל וריק, "יש"ו", וכן אמר גם בשמו"ע בר"ה באמירת עלינו, ואמר שהיה לפניו כזה נוסח, וכמו כן כשאמר וריק היה מסתובב לאחוריו ויורק.

- אמר שכדברו על השידוך לבתו הגדולה עם בת מרן הגרא"ל זצ"ל אמר לו הקה"י על בת צריך לתת יותר מבן והתחייב מאה ל"י יותר.

- אמר שאביו היה טובל בשבת ולא כדעת הגר"א, והחזו"א ידע מזה ולא מיחה.

- אמר ששאל מאביו שאלה ששאלו בעניני צואת ריה"ח ושוב נשלח לשאול כשאלה זו ואמר לשואל כבר שאלתי ממש שאלה זו והפצירו שישאל שוב, ולמעשה ענה באמת תשובה אחרת, ושאל על זה לאביו, וענה לו שאיני יודע בעצמו למה ענה כך, וכל אשר ישים אלקים בפי אותו אשמור לדבר.

- רבנו היה מרבה לומר בשנותיו האחרונות, אבא היה אומר לא יודעים בזכות מה חיים, אולי בזכות שמקבלים אנשים ומעודדים אותם, ולא הסכים שישגרו הדלת, אע"פ שהיה חולה וחלש, ולכן גם רבנו זצ"ל נתן בסוף ימיו שכל היום יכניסו אנשים ללא הגבלת זמן או כח.

- רבנו זצ"ל אמר שאביו סבר שמצות ולמדתם אתם אתם בניכם אין לה שיעור, ולמד עמו עד סמוך לפטירתו בחברותא, מידי שבת בשבתו כסדר, ולמדו בבלי וירושלמי ומדרשים, עד שסיימו סמוך לפטירתו במדרש מיתת צדיקים מכפרת.

- אמר לי רבנו זצ"ל שכשהיה לומד עם אביו אמר לו אביו שלא יסמוך על שומע כעונה רק יוציא הדברים בפיו גם כן.

- אמר רבנו שבתחילה למד בישיבת לומז'א בפ"ת וכשהתחילו בישיבת בית יוסף שבה כיהן הקה"י כראש ישיבה מסכת יבמות רצה שיבא ללמוד עמו מס' זו, וסיפר רבנו שחזר המסכת כמה פעמים עד שידעה כראוי, ואח"כ אמר לו אביו זה לא טוב שאתה נמצא ליד הבית, ולומד יותר מדאי אצל האבא, ושלח אותי ללמוד בפ"ת.

- אמר שכששלחו האבא לישיבה אמר לו קודם תגמור המסכת אחר כך תעשה 'תורות'.

- אמר שהאבא היה אומר שלומדים מסכת צריך לגמור אותה ולא לשייר באמצע המסכת כי אין זה כבוד למסכת וגם יש כאן שאלה של נדר כי בתחילה היה דעתו לגמור.

- אמר שאביו אמר לו ללמוד בסדר מוסר בס' ראשית חכמה שער הקדושה. כמו כן היה אביו מיעץ ללמוד עם הילדים כל יום כמה רגעים ס' מוסר כמו ארחות צדיקים.

- אמר שפעם האבא סיפר לו שהולך לדפוס להוציא ספר, ואמר רבנו לפי תומו שגם לו יש ספר מוכן לדפוס [פ' על אורחות חיים להרא"ש], ואמר האבא תביא לי שאמסור ג"ז לדפוס, ונתן לו הספר, ולמעשה התעכב הספר בדפוס יותר משנה, מה שלא אירע לו בשום ספר, ואמר לי האבא שזה היה בגלל שהיה עלי לסרב ולא להסכים לשלוח על ידו.

- אמר בשם אביו ששמע מהתורה תמימה על מש"כ בסדרים שבשבת אומרים מגדול, שבדפוס היה כתוב בשב"א מגדול והכונה היה לר"ת בשמואל ב' איתא ואין חילוק בין שבת לחול, ואמר שזה אינו דזה כבר מובא באבודרהם שבזמנו לא היה חלוקה של שמואל ב'.

- אמר בשם אביו שבעל התורה תמימה היה אדם גדול ובשואה הגרמנים עמדו עליו הגוים להרגו ומיד כשרצה הגוי להרגו והרים עליו הרובה נפל הגוי מת ומאז נפל מוראו עליהם, ואמר שהיה נוכח בכרית שלו ורצה אביו לכבדו בסנדקאות אבל חשש שיפגעו עוד רבנים ולכן היה בעצמו סנדק.

- אמר בשם אביו שאינו עונה למכתב שהשולח מעלים שמו [ושולח ע"י אחר] וכן נהג רבנו זצ"ל.

- אמר בשמו שיותר צ"ל מזל טוב אחרי גירושין מקידושין שפעמים אי אפשר להפטר. מצרה זו.